

Geachte heer Bleker,

De nieuwe Wet Natuur is niet goed voor de natuur, maar gezien de inhoud van de wet is dat blijkbaar ook niet het doel.

De natuurdoelstellingen worden teruggebracht tot minder dan waartoe Nederland middels internationale afspraken is verplicht. Net als op vele andere beleidsterreinen blijkt ook uit deze Wet Natuur dat Nederland de horizon op de wereld verliest. Nergens in de wet wordt invulling gegeven aan onze verantwoordelijkheid om in Europa grootschalige natuurlijke ecosystemen en ecologische corridors te herstellen. Zelfs de bescherming van de Natura-2000 gebieden wordt minimaal ingevuld en beperkt tot de verplichte instandhouding van een paar soorten, terwijl Natura 2000 nadrukkelijk bedoelt is om gebieden met waardevolle ecosystemen te beschermen.

Stelt u een voor dat deze Wet Natuur wereldwijd zou worden ingevoerd. Dan worden nergens meer ecosystemen beschermd. Soortenbeleid werkt evenmin voor oerwouden en koraalriffen als voor de Nederlandse natuur. Wil men de biodiversiteit in Nederland of Europa in stand houden dan zullen grootschalige natuurgebieden verder moeten worden ontwikkeld en met elkaar in verbinding worden gebracht.

In de memorie van Toelichting wordt in de laatste zin van de paragraaf *Natuur en Samenleving* geconstateerd dat, "de achteruitgang van biodiversiteit de komende jaren niet zal worden gestopt". Dan zou je verwachten dat in de volgende paragraaf *Overheidsverantwoordelijkheid* maatregelen worden voorgesteld om deze achteruitgang een halt toe te roepen. Terecht wordt in deze paragraaf dan ook opgemerkt dat, *het dan gaat om het stellen van voorwaarden die een duurzaam gebruik van biodiversiteit en ecosysteemdiensten moeten verzekeren, om scheiding van ruimtelijke functies, om het verbieden van voor bedreigde soorten en hun leefgebieden schadelijke handelingen en het voorzien in effectieve mogelijkheden voor toezicht en handhaving*. Maar in de voorliggende wet worden deze beschermende voorwaarden juist afgezwakt en uitgehold. De ruimtelijke scheiding van natuur met andere functies wordt juist minder. Veel soorten en gebieden verliezen hun beschermde status.

Decennia lang is hard gewerkt om het verlies aan natuur door toenemende infrastructuur, verstedelijking, industrialisatie en intensieve landbouw enigszins te compenseren door natuurgebieden te ontwikkelen en met elkaar te verbinden. Een groot deel van deze inspanningen en investeringen om de natuur en biodiversiteit in Nederland overeind te houden, wordt door de voorliggende wet teniet gedaan.

Het meest onthutsende van de voorliggende wet is dat een visie op het belang van natuur ontbreekt. Natuur krijgt in deze wet een functie die volledig ondergeschikt is aan economisch belang, met name kort gewin.

De visieloosheid van deze wet wordt bijvoorbeeld geïllustreerd door de eerste zin van hoofdstuk 1.2 van de Memorie van Toelichting, Visie stelsel natuurwetgeving: *Natuur vertegenwoordigt een grote waarde, niet alleen in zichzelf, maar ook vanwege alles wat zij de samenleving biedt*.

In deze zin wordt gezegd dat natuur een grote waarde in zichzelf vertegenwoordigt. Echter krijgt deze vaststelling nergens een vervolg of uitwerking. Alleen het tweede deel van de zin wordt uitgewerkt: de waarde van de natuur voor de samenleving.

Ik verzoek u dan ook nadrukkelijk om alsnog een visie te ontwikkelen m.b.t. de door u geconstateerde intrinsieke waarde van de natuur en deze tot uitdrukking te laten komen in de wet.

Drs. H.J.J Sips,
namens Stichting Natuurdomeinen (vz) en Stichting Natuurbelang De Onlanden (vz)